

Казка

«Як «Як Зайчикова сім'я Різдво святкувати почала»

В лісочку жила сім'я зайців. Зайчиха-мама, заєць-тато та маленьке зайченя-синочок. Дуже любило зайченя гуляти лісом, стільки цікавого він в ньому завжди бачив. Але взимку природа заснула, і, хоч в засніженому лісі було дуже гарно, але багато друзів зайченяти вже спало і йому ставало дуже нудно.

Одного разу гуляючи лісом зайчик відскакав далеко від власної домівки і побачив людське селище. Хотів він спочатку повернутись додому одразу ж, але поглянув, що щось дуже цікаве відбувається там. Уважно спостерігало зайченятко за усім, а потім побігло додому, щоб розповісти матері, що бачило.

- Матусю! Я тільки но бачив таке! По вулиці ходила велика кількість людей, вони були дуже гарними, із собою носили яскраву блискучу зірку, а деякі були одягнені як тварини! Уявляєш?

- Навіщо ж ти ходив до селища, маляче?

- Ну дуже вже мені нудно стало в нашому лісі, а у людей там так цікаво! Люди співають, танцюють, збираються гуртом. А ще я побачив у віконце, як господині ставили на стіл аж дванадцять страв, і заносили додому сніп пшениці. Для чого вони це роблять?

- Люди зараз святкують світле свято Різдва. А цей сніп, що ти побачив – це Дідух. Його по-особливому сплітають люди та заносять напередодні Різдва додому, люди вважають, що так вони вшановують дух предків. Також Дідух забирає всю погану енергію та очищує оселю людей від неї. Але більше не ходи до людей, бо я буду хвилюватися! Якщо вже тобі нудно, то давай і ми будемо святкувати Різдво в нашій оселі!

З тих пір Зайчикова сім'я щороку святкувала Різдво, вшановуючи традиції.